కోడెపెట్ట

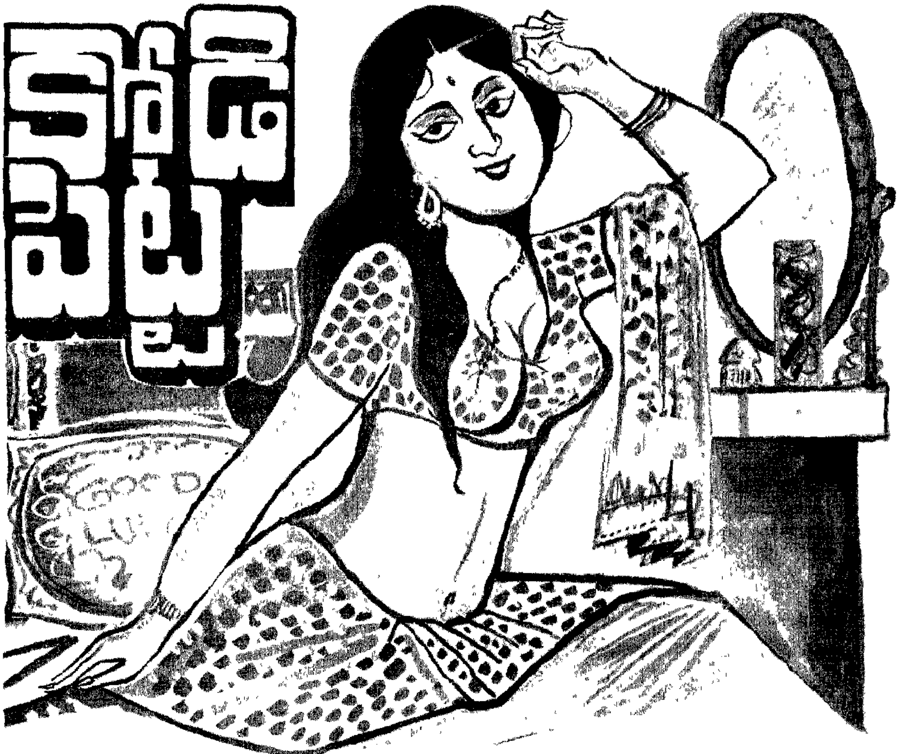

నిద్రలేచేను. టైము చూస్తే పావుతక్కువ తొమ్మిదైంది. అబ్బ...ఎంతదాకా పడుకున్నా ?! ఒళ్లంతా నొప్పులు నొప్పులుగా వుంది. రాత్రి అనుభవాన్ని తలుచుకుంటే సిగ్గు ముంచుకొస్తోంది. "వస్తాను ... మళ్లీ ఎప్పుడో నీ దయ ?" అన్నాడు మా యింటి దగ్గర డ్రాప్‌చేస్తూ చక్రధర్.

ఇటూ అటూ ఓసారి చూసి తలుపు తాళంతీసేను. "వస్తా ... గుడ్‌నైట్" అన్నా... మళ్లీ ఒంటిమీద స్మారకం వుండడం యిప్పడే!! చక్రధర్ ఎంత రసికుడు ?! మనిషి ఒడ్డూ – పొడవూ వుండి, అందం లేకపోయినా, ఆకర్షణీయంగా, సెక్సీగా ఉంటాడు !!

గాస్ స్టవ్‌మీద గిన్నెలో నీళ్లుపెట్టి బ్రెష్ చేసేను కాఫీ కలుపుకుని తాగేను. అప్పటికి కొంచెం బావుంది నరాల్లోకి కొంచెం శక్తి వచ్చినట్టుగా వుంది వేన్నీళ్లు వేడెక్కుతూంటె తలకి నూనె రాసుకున్నా. హెయిర్ ఆయిల్ వాసన అహ్లాదా న్నిస్తూ ఎంతో బావుంది. రాత్రి క్రీమ్ రాయడం మర్చిపోయాను. అద్దంలో చూసుకుంటే మొహం నిండా మొటిమలు కనిపిస్తున్నాయి. పొగరుగా వున్నాయవి! అవి నాకు కొత్త అందాన్నిస్తాయి – చక్రధర్ చెప్పినట్లు! 'కోల్డ్‌క్రీమ్' మొహానికీ – కాళ్ళకీ రాసేను ... 'ఫెమీనా' తిరగేస్తూ కూర్చున్నా. నీళ్లు కాగేయి. చలికాలం, వేన్నీళ్ళు పోసుకుందుకే బద్ధకంగా వుంటుంది. టైము తొమ్మిదింపావయింది. ప్రిన్సిపాలుచేత ఈరోజు

బొగంటి శంకర్

తిట్లుతినాలేమో ఖర్మ!! సీతా లెప్పుడొచ్చిందోగాని అన్నం, కూర వండి వున్నాయి. నేనెప్పుడు లేచి తలుపు తీసేనో నాకే గుర్తులేదు . ఒళ్లు తెలీని నిద్ర పట్టేసింది. "వెళిపోతానమ్మా . . తలుపేసుకోండి" అని సీతాళ్ళందం లీలగా గుర్తుకొస్తోంది. .

నీళ్లు తొరుపుకొని బాత్‌రూం కెళ్లా. చీర చూసుకున్నా. మడతా గట్రా నలిగిపోయాయి! రాత్రి చీరయినా మార్చకుండా పడుకున్నా. రెండు దాటేక అన్నీ గుర్తుండవ్ ! మగ్గుతో నీళ్ళు పోసుకున్నా ఒంటినిండా ..మూడు మగ్గులగ్గాని ఒళ్లు పూర్తిగా తడవలేదు ... నగ్నంగా నా అందాన్ని నే చూసుకుంటూంటే ఎంతో బావుంటుంది. డ్రేకులాలా నా ఆనందాన్ని చక్రధర్ 'రాత్రి' అనే కొలబద్దతో కొల్చేశాడు !

కాని ఎన్నాళ్ళూ ఈ జీవితం అనిపించింది ... ఒళ్ళు తుడుచుకొని కట్‌డ్రాయరు, బ్రా వేసేను... నిజమే, నా యవ్వనం యిలా వున్నన్నాళ్ళూ మగ జాతంతా నా యింటిచుట్టూ తిరుగుతుంది నా ముంగిట్లోనే పడిగాపులు కాస్తుంది ... యింతకీ నా యవ్వనకాలంలో ఎవడో ఒకడు తగలకపోనడు... ముసిలాడయినా బాగా డబ్బున్నవాణ్ణి ట్రాప్‌చేస్తేసరి

నా బతుకు అందంగా, ఆనందంగా వెళ్ళిపోతుంది . కాని ప్రస్తుతానికి అమ్మేడపోవడమే జరుగుతోంది!! అర్ధాంగిగా నన్ను చేరదీసుకొని నెత్తిన పెట్టుకొనేవాళ్ళు లేరు . ఒకర్రాత్రికి నన్ను రాణీని చేసేవాళ్ళే అంతా. ! చాలీచాలని జీతంలో కొడుకులని, కూతుళ్ళని పోషించలేని బడిపంతులు మా నాన్న! నా చదువు మామయ్య చలవవల్లనే జరిగింది...నా చలవ మామయ్యకి కూడా లేక పోలేదు !! అప్పటినుంచీ యింట్లో అంతా నాకో జోతవేసి వదిలేసారు నా అంతట నేను ఉద్యోగం సంపాదించేను! పెళ్ళిచేసినా నాన్న నన్నే గుమాస్తాకో కట్టబెడతాడు! గుమాస్తాతో నా బ్రతుకు తలో చిస్తేనే అసహ్యమేస్తోంది అందుకే ఈ స్థితి కొచ్చేను అందులోనూ ఈ సుఖాలకి అలవాటు పడినదాన్ని యిప్పుడుమాత్రం నా బ్రతుకంతా అర్ధాన్నమైపోతే ఆత్మహత్య చేసుకున్నంత పనౌతుంది! మా కాలేజీ స్టాఫంతా ఒకటే గోల! గువ్వపిట్టలా నే నెగిరిపోతానని!! గువ్వకీ – నాకూ పోల్కెక్కడ ?! పోనీ ఆత్మహత్య చేసుకుంటానా చేసుకుంటేమాత్రం ఈ లోకం నన్ను శీలవతి అంటుందా అనదు .

ఆలోచనల కన్నట్టు న్నవధిలేదు మిస్ప్రేసి త్వరగా వెళిపోవాలి ప్రిన్సిపాలు ఎన్ని మాటలంది? ఎప్పుడూ లేటేనట టెంపరరీదాన్ని కాబట్టి వచ్చే నెల తీసేస్తుందట! కాలేజీ లంతా గొడవ గొడవగా వుంది నామీద ! లోకంలో సుఖాన్ని అనుభవించలేని వాళ్ళు అలాగే వుంటారు మాకొలీగులు . పెళ్ళిళ్ళ కాక, మడిగట్టుకొని సెంటిల్ వ్రీస్‌తో పిచ్చివాళ్ళయి పోతున్నారు . పెళ్ళిళ్ళ చేసుకున్న వాళ్ళు కాపురాలు సజ్ఞగా వుండక మొగుళ్ళ తిరుగుళ్ళని మాన్పించలేక బాధ పడుతున్నారు . నేను నాశనమవకుండా ఉండేందుకు కంచెలాంటి వాళ్ళ మొగుళ్ళు – అని వాళ్ళ అభిప్రాయం !! దేశంలో ఎన్ని కంచెలు చేన్లని కాపాడుతున్నాయి ?? ఇన్స్పెక్షనుకని నియోగించిన ప్రతివాడూ కక్కుర్తి పడుతున్నాడు చేయిజాపుతున్నాడు నా దృష్టిలో కరప్షను పోదు మానం విషయంలో అసలు పోదు మనిషి వెధవైతే వెధవమీద మరో వెధవని వేస్తే ఆ వెధవ వెధవపన్లు కాక మంచి పన్లెలా చేస్తాడు?

జడల్లుకొని, బసంత పౌడరు రాసుకొని ఆకుపచ్చని చీరకి మేచయేలా ఆకుపచ్చ తిలకం పెట్టుకొని అన్నానికి కూర్చున్నా నాలుగుముద్దలు తినేసి నా నోట్‌బుక్ పట్టుకొని తాళం వేసి పైకొచ్చా వెధవ సిటీబస్ ఎప్పుడూ వేళకి రాదు నడిస్తేనే యింకా వేగం వెళ్తాం పర్లాంగు దూరం నడిచి రిక్షా ఎక్కేను కాలేజీ కెళ్ళేసరికి పదింపావయింది ఫస్టవరు నాదే! స్టూడెంట్సు క్లాసులో గుసగుసలాడుతున్నారు తిన్నగా క్లాసులోకి వెళ్ళిపోయాను చెప్పడానికేముంది మామూలే గిరిజ పుణ్యమా అని నోట్సు యిచ్చిపోయింది ఆ నోట్సు డిక్టేట్ చేస్తే బోలెడువాళ్ళు లెక్చరిచ్చక్కర్లేదు! డిక్టేట్ చేస్తున్నా వాళ్ళు – నేను నాయిక నీతులు చెప్తేటట్లు శ్రద్ధగా రాసుకుంటున్నారు – ప్రాయ గింగిరెత్తుల్లో, పలాడనే,

న్నట్లు ! ప్రిన్సిపాలు రౌండ్సు కొచ్చింది. నా క్లాసు పక్కనుంచే వెళ్తోంది . . పైనుంచి నన్ను రమ్మని సంజ్ఞ చేసింది . "క్లాసయేక ఓసారి రండి ... మీతో మాట్లాడాలి" అంది ఆమె.

"అలాగేనండి" అన్నా.

క్లాసయేక వెళ్ళేను ఆమె రూముకి క్లార్క్‌తో ఏదో మాట్లాడుతూ ఆమెని పంపించేసింది ... "అలా కూర్చోండి" అంది కుర్చీ చూపిస్తూ కూర్చున్నా రిజిష్టరు తీసుకొని సంతకం చేసేను "చూడండి . మీ ప్రవర్తన యిప్పటికీ మెరుగు పడలేదు .. వచ్చేవారం జోసఫ్ గారొస్తున్నారు అయన మన కాలేజీ ఫౌండరు ! మీ సంగతి ఆయనకేమని చెప్పను ? మీ బిహేవియర్ గురించి ఏమని చెప్పమంటారు ? అయన చాలా స్ట్రిక్టు . తిన్నగా పని చెయ్యకపోతే పీకిపారేయమని నాకు ఎప్పుడో అధికారాన్నిచ్చేరు ఏం చెయ్యమంటారు చెప్పండి ... ఊజాతా" అంది అనుమానాస్పదంగాను, అధికారంగాను నా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ

నేను ఏమీ సమాధానమివ్వలేదు . "యికనుంచి లేటుగా రానన్నా" అందుకే ఆమెకి నేనంటే అంత కోపం ! ఆవిడో సుపీరియర్‌లాగ, అందలాన్ని ఎక్కించి ఆమెకి నే భజన చెయ్యను తిడుతూన్నప్పుడు భయపడుతూన్నట్టుగాని, కేర్ చేస్తున్నట్లుగాని కనిపించను ఈవిడేదో చేసే తీరుతుంది జోసఫ్‌గారు ఈవిడగారికి సర్వాధికారం యిచ్చేసారుట ప్రిన్సిపాల్సుకేమైనా అధికారం యిస్తే యిలాటి పెత్తనాలే చెలాయిస్తారు !! రాత్రి చక్రధర్‌కి చెప్దామనుకుంటూ, మర్చిపోయేను. దీనికి పైఎత్తుకి అతనికతనే సాటి ! నా ఉద్యోగం ఎలా పోతుందో చూస్తాను !!

సాయంత్రం ఫోనుచేశాను చక్రధర్‌కి అయిదు కల్లా రూంకి రమ్మని అలాగే వస్తానన్నాడు ఫోనులో నాలుగున్నరయింది క్లాసులయిపోయాయి సిటీ బస్సు దిగి యింటిదారంట నడుస్తున్నా ఎదురుగుండా ఎవరో కుర్రాళ్ళొస్తున్నారు బావున్నారు కుర్రతనం, చిలిపితనం కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది వాళ్ళలో "వస్తోంది చూశావ్, పెద్ద హిందురా" అన్నాడో స్టూడెంట్

నవ్వుకున్నాను జీవితం అంటే తెలీని కుర్రాళ్ళు! హిందైనా, లెగ్గైనా కావలసింది డబ్బని తెలియదు వాళ్ళకి – నాగురించి చాలా తక్కువే విన్నారు !

కాఫీ కలుపుకుని తాగుతూంటె చక్రధర్ వచ్చేడు రూంకి "ఉండండీ మీకూ కలుపుతా" అన్నా

"అక్కర్లేదు . మిగిలింది నాకియ్యి" అని మిగిలిన సగం కాఫీ నానుంచి తీసుకొని తాగేడు చక్రధర్ నాకెంతో గర్వమనిపించింది మగాడు నా జీవితాంతం యిలాగే వుండాలి ! కాని, ఒకే మగాడు ఉంటాడో ఉండడో అన్న అనుమానం లేకపోలేదు !!

"ఏమిటంట అంత అర్జంటుపని, సీతా జార్ గీతా ?" అనడిగేడు నా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ

"ఒక్కే అదేంకాదు . మా ప్రిన్సిపాలు విషయం ఉద్యోగం ఊడదీస్తా ఊడదీస్తానని ఒకటే

నౌకాదళంలో ఆఫీసరు ఒకాయన సముద్రంలో పడిపోయాడు ఒక నావికుడు ఆయన్ని రక్షించాడు. నీకు నా కృతజ్ఞతని ఏవిధంగా చూపించగలను, అని అడిగాడు ఆఫీసరు.

"సార్, అసలు దీన్ని గురించి ఎవరికీ చెప్పకండిసార్ ! మిమ్మల్ని రక్షించానని తెలిస్తే మావాళ్ళంతా నన్నే సముద్రంలోకి తోసేస్తారు." అని సణిగాడు నావికుడు

జడిపిస్తోంది. టెంపరరీ దాన్నట !" అన్నా

"ఎలా చేస్తుందో నేనూ చూస్తా . డోంట్‌వర్రీ డియర్.. జోసఫ్ అని కాలేజీ ఫౌండరు, నాకు డియరెస్టు ఫ్రెండ్ వచ్చే వారం వస్తున్నాడు హైద్రాబాదు నుంచి నిన్ను ఇంట్రొడ్యూస్ చేస్తాను. ప్రిన్సిపాలు కాదు దాని తలలో జేజమ్మ కూడా గడగడ లాడాల్సిందే అతని మాటంటే డోంట్ బి వర్రీడ్... పద పిక్చరుకి పోదాం" అని నన్ను లాక్కున్నాడు చక్రధర్. యింకేం, జోసఫ్‌ని చక్రధర్‌కీ తెలుసునట ! చెప్తా ప్రిన్సిపాలు కిచ్చిన అధికారం ఏమిటో. . ?!

నైలెక్స్ సారీ కట్టుకున్నా ఐటెక్స్ కళ్ళకి దిద్ది, వేనిషింగ్ క్రీమ్, పౌడరు రాసుకున్నా ఉడికులోన్ జల్లుకున్నా

"ఓహ్హో .. అప్సరసవే సుమా నువ్వు. ఏమిటి ఈ చీరని మర్చిపోలేదన్న మాట నువ్వు ?" అనడిగేడు నా పమిట పట్టుకుంటూ చక్రధర్

"ఎలా మర్చిపోతాను యిది మీ తొలికానుక, అసలు మీ పరిచయమే కానుకతో మొదలైంది" అన్నా మూతిని నయ్యారంగా తిప్పుకుంటూ. అలా అంటే మగాడెంత పొంగిపోతాడో నాకు తెలుసు పొంగి ఎంతలా లొంగిపోతాడోకూడా తెలుసు నాకు !!

"పోదామా ?" అన్నా

"ఓ కె కమాన్ అన్నట్టు స్వెట్టరేసుకోవూ ?" అనడిగేడు చక్రధర్ గ్రీన్ కలర్ స్వెట్టరేసుకొని (అదీ అతనిచ్చిందే!) వెళ్ళేను అతనితో వీధిలోకి స్కూటరెక్కేం యిద్దరమూ. అతని నడుంమీద చెయ్యివేసి పట్టుకున్నా గట్టిగా యితని దగ్గర్నుంచి అంతా నాకు లాభమే వ్యాపారస్థుడు . ఎంత లాగగలనో అంతా లాగేను !" స్రేమ్ చేద్దామనిపించినా రెండో పెళ్ళాంగా ఉండడం యిష్టం లేదు ! మొదటి పెళ్ళామంటే ఊరంతా భయం ! సందులుకూడా జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ తీసుకెళ్తాడు అందుకే .. అయినా పెద్ద టౌన్లో ఉన్న ఫెసిలిటీవే అది ఒకడి గొడవ మరోడికి తెలీదు పేట మారితే !

పిక్చరయేక హోటలు కొచ్చాం. చికెన్ ఆర్డరిచ్చేడు యిద్దరికీ తను విస్కీ తెప్పించుకున్నాడు చక్రధర్ కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి ఎక్కువ స్టేమినా లేదు ! లాగితే కురువృగారిని చూడక్కర్లేదు !! నోరు విప్పితే కంపు కొడుతోంది అతని దగ్గర.

కోడి పెట్ట

నాకు రూంకి పోవాలనిపించింది. ఎందుకో నిద్ర రాస్తోంది

"నా రూంకి పోదాం" అంటూ రేష్‌గా తన రూంకి తీసుకెళ్ళేడు అతని అవసరం నాకు చాలా ఉంది కాదనకుండా వెళ్ళేనందుకే అతని రూము సెపరేట్‌గా, ఎవ్వరికీ సంబంధం లేకుండా, ఎవ్వరికీ ఏమీ అర్థమవకుండా ఉండేలా తీసుకున్న రూము! నాకు నా రూములాగానే అనిపిస్తుంది!

"యిక్కడే ఉండిపోరాదూ ఈ నైట్‌కి?" అన్నాడు!

"అబ్బె అలావద్దు నే వెళ్ళిపోతాను" అన్నా

"సరే నీ యిష్టం" అని నన్ను నా "రూంకి డ్రాప్ చేసే"డతను

* * *

వారం రోజులూ ప్రిన్సిపాలు ఏదో ఒక మాట అంటూనే ఉంది. పీకల దాకా కోపమొస్తున్నా ఏమీ అనలేక ఊరుకున్నాను చక్రధర్ యిచ్చిన ప్రామిస్ నిలబెట్టుకుంటాడన్న ఆశతో గడిపేను వారమంతా ఆ రోజ శనివారం మధ్యాహ్నం క్లాసుల్లేవు కాలేజీకి వచ్చేడు చక్రధర్ అతనితో కలిసివెళ్ళేను ఓ కాస్మాపోలిటన్ హోటల్‌కి అప్‌స్టెయిర్ కారిడార్‌లో ఈజీచైర్‌లో సిగరెట్టు కాలుస్తూ, ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు జోసెఫ్! పక్కనే, చిన్న స్టూలు, దానిమీద ఏష్ ట్రే!

"హాయ్!" అన్నాడు చక్రధర్‌ని చూసీ చూడ్డంతోటే

"హౌ ఆర్ యు యార్? హౌ ఈజ్ యువర్ బిజినెస్?" అనడిగేడు చక్రధర్‌ని

"ఫైన్ ఏమిటీ ఈ మధ్య ఎక్కడా దర్శనాల్లేవు. హైద్రాబాదు లోనేనేమిటి అన్నీ?! యిక్కడికీ ఓ సారి రావొచ్చుగా" అన్నాడు చక్రధర్ నవ్వుతూ నా వైపు చూస్తూ

'యూ సిల్లీ" అని జోసెఫ్ చక్రధర్‌ని భుజం మీద కొట్టేడు

"కమిన్" అంటూ రూంలోకి తీసుకెళ్ళేడు

జోసెఫ్ రూములో ఓ పక్కగా సోఫా, పైన ఫేను, యూఫోమ్ బెడ్, అందంగా అమర్చబడి ఉన్నాయి టేబిల్‌మీద "వైట్ హార్స్" విస్కీ బోటిల్ పెద్దది ఉంది దాని పక్కన గోల్డ్‌ఫ్లేక్ ఫిల్టర్ టిప్డ్ సిగరెట్టుపెట్టు, అగ్గిపెట్టు ఓ రెండు ఉన్నాయి 'వాటిపక్కనే కేజూనట్ పెద్ద పేకట్ ఒకటి ఉంది.

"బై ది బై... ఐ హేవ్ ఫర్‌గాటెన్ వన్ థింగ్...దిస్ ఈజ్ మిస్ సుజాత" అని నన్ను ఆయనకి పరిచయం చేసేడు చక్రధర్

"గ్లేడ్ టు సీ యు" అని షేక్‌హేండ్ చేసేడు జోసెఫ్.

"ఎక్స్క్యూజ్‌మి." అని చక్రధర్ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు జోసెఫ్... "కమాన్ డియర్. సిట్‌డౌన్" అని ప్రక్క చూపించాడు నా పక్కనే అతను కూర్చున్నాడు మనిషి నల్లగా, లావుగా ఉన్నాడు బోయ్ కోసం బెల్‌రింగ్ చేసేడు బోయ్ వచ్చేడు. "ఎనీ టిఫిన్ యు వాంట్?" అనడిగేడు నాకేసి చూస్తూ

"నో థాంక్స్ ఓన్లీ కాఫీ... మరి చక్రధర్?" అన్నా.

"ఓ హౌ యిన్నొసెంట్ యు ఆర్? అని అటు తిరిగి ఒక బ్రూ ప్ట్రా" అన్నాడతను బోయ్‌తో

బేరర్ వెళ్ళిపోయాడు "కమాన్ డియర్" అన్నాడు. మౌనంగా అవసరంకోసం ఒదిగిపోయాను. తలుపు చప్పుడయింది. ఫ్యూర్ కాఫీ తెచ్చి టేబిల్ మీద పెట్టేడు వాడు వెళ్ళేక తలుపు గడియ వేసేడు జోసెఫ్ "యు టేక్ కాఫీ" అని తను విస్కీ ఏమీ కలపకుండా గడగడ తాగేసాడు. నేను కాఫీ పూర్తిచేసేలోపల రెండు గ్లాసులు పూర్తి చేసేడతను

పావుగంట పోయాక నాకూ తాగుదా మనిపించింది... అభ్యంతరం లేనిదాన్ని! అడగకుండా ఓ గ్లాసు తాగేను. జోసెఫ్ ఆశ్చర్యపోయి. "సో యు ఆర్ వెల్ డెవలప్డ్!" అన్నాడు.

"ఇండియా అండర్ డెవలప్డ్ అయినా ఇండియాలోని ఆడవాళ్ళు అండర్ డెవలప్డ్ అనుకోవడం అవివేకం!" అని ంయా "బ్లాకీ"కి తెలియదు కాబోలు.

* * *

మర్నాడు ఉడుకుడుకు వేన్నీళ్ళు పోసుకొన్నా పోలేదు ఒళ్ళునెప్పులు మర్నాడుకూడా తల దిమ్ముగానే ఉంది నాకు. ఆవేళ అంతా రెస్టు తీసుకున్నా రోజు రోజంతా పడుకున్నా. పడుకున్నా, నిద్రపట్టక "నా బ్రతుకింతేనేమో యిక" అని బెంగతో కూడిన కలలు కన్నా నేనో చందనం కట్టెనట, చిల్లర దేవుళ్ళకే నన్నరగదీసి పైన పారేసేరట!! కలత నిద్ర!!

సోంవారం కాలేజీ కెళ్ళాను ప్రిన్సిపాలు కబురు చేసింది నా కోసం. ఏదో ఉందనుకొని వెళ్ళేను ఆవిడ రూంకి. ఏమన్నా అంటే లెఫ్ట్ అండ్ రైట్ యిచ్చేద్దా మనుకుంటూ వెళ్ళేను

"అలా కూర్చో సుజాతా" అంది ఆమె. ఎప్పుడూ లేనిది ఏకవచన ప్రయోగం?!

కూర్చున్నా "ఏమిటండీ కబురు చేసేరుట?" అన్నా "స్టైలుగా"

"ఆఁ ఏంలేదు అయామ్ సారీ ఫర్ మై బిహేవియర్" అంది ఆమె.

"మీరేమంటున్నారో నా కర్థం కావట్లేదు" అన్నా

"ఏంలేదు నిన్ను కొంచెం హార్ష్‌గా తిట్టేన్నాళ్ళూ నువ్వు ఎవరివో పరాయిదాని వనుకున్నా – నువ్వూ–నేనూ ఒకే దొడ్డిలోని కోడిపెట్టలం!!" అంది ఆమె

నిజమే, మేం గువ్వపిట్టలం కాదు!!. ప్రిన్సిపాల్ నా హ్యాండ్ షేక్ చేసింది కోడిపెట్టలా వుంది నా కంటికి-ఆమెకంటికి నేమా అంతే..

మమతల వంతెన

(27వ పేజీ తరువాయి)

ఇష్టంలేదు అయినా తప్పేటట్టులేదు చెప్పెయ్యడమే మంచిదనుకున్నాడు

"బి ఏ ప్యాసయ్యాను సార్!"

"వ్వాట్?!" తుళ్ళిపడి కళ్ళు పెద్దవిచేసి అంత చదివి, డ్రయివర్ పనికి ఎందుకు వచ్చినట్టు అని చూశా డతనివైపు

"కూర్చోబోయ్" అన్నాడు

"పర్వాలేదు సర్" అన్నాడు రాధాకృష్ణ

"అలాకాదు, ముందు కూర్చోవలసిందే"

తర్వాత ఆ డాక్టర్ అన్ని విషయాలు వివరాలతో సహా రాబట్టాడు రాధాకృష్ణనుంచి.

"అలాగా ఇంత చిన్న ఉద్యోగానికి నువ్వు రావడం నాకు చాలా ఆనందంగా వుంది. ఎందుకంటే పరువునీ, ప్రతిష్టనీ అసందర్భంగా లేనిపోదా పెంచుకోనందుకు మంచిపని చేశావు ప్రస్తుతం చేరేసెయ్ తర్వాత చూద్దాం"

"ఓకే సార్!" లేచాడు రాధాకృష్ణ

ఇంటికి రాగానే విషయం అందరికీ చెప్పేశాడు భోజనాల దగ్గర అందరూ తెల్లబోయారు తల్లి గోలపెట్టింది "నీకేం ఖర్మరా బాబూ" అంటూ

ఎవరినీ లక్ష్యపెట్టలేదు రాధాకృష్ణ రంగమ్మ మాత్రం అందుకుంది

"కొంతమంది పాదం మోపుతే అంతేనమ్మా అంతే"

వెంటనే రాధాకృష్ణ తింటూ తింటున్న అన్నం వదిలేసి లేస్తూ "అత్తా! ఇంకొక్కమాట మాట్లాడకు" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

విసురుగా నూతి దగ్గరకు వెళ్ళి చెయ్యి కడుక్కుని తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. అందరూ మందలించారు రంగమ్మని అయినా ఆవిడేదో సణుక్కుంటూనే వుంది.

ఆ రాత్రి దగ్గరకు వచ్చిన శారదను చూసి "నేను చేసింది తప్పంటావా? శారదా!" అన్నాడు.

"మీరు చేసిన పని మీకు తృప్తిగా వుందా లేదా?" అడిగింది శారద

"నాకు చాలా హాయిగా వుంది ఏమీలేక గోళ్ళు గిల్లుకునేకంటే తెలిసిన విద్యతో నాలుగు రాళ్ళు సంపాదించుకోడం వివేకవంతమైన పని అని నా ఉద్దేశం"

"మరింకేం? నాకు చాలా గర్వంగాకూడా వుంది చిన్నపని అని ఈసడించుకోనందుకు. మీరు చెప్పింది నిజం నెలకు వంద రూపాయలు తక్కువేం కాదు ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో" అంది

"శారదా" అంటూ వూపిరి సలపకుండా కౌగిట్లో బంధించేశాడు శారదను 'తగిన అర్ధాంగి' అన్న తృప్తితో.

(ఇంకా వుంది)